

openbaar
ministerie

De vrijheidsbeneming, de mogelijkheden tot het betreden van de woning ter aanhouding van een verdachte, in verdenkinggestelde of veroordeelde persoon en de tijd gedurende welke geen opsporing ten huize, huiszoeking of vrijheidsbeneming mag worden verricht

FAQ

- Welke mogelijkheden hebben we om de woning van een verdachte, een in verdenking gestelde of veroordeelde persoon te betreden om deze van zijn vrijheid te mogen benemen?
  - Hoe zit het met het betreden van de woning van een derde ter aanhouding van een verdachte, een in verdenking gestelde of veroordeelde persoon?
  - De tijd gedurende welke geen opsporing ten huize, huiszoeking of vrijheidsbeneming mag worden verricht
  - Wat verstaan we onder vrijheidsbeneming?
-

WETTELIJK KADER IS RECENT GEWIJZIGD

- De wet van 7 juni 1969 tot vaststelling van de tijd gedurende welke geen opsporing ten huize, huiszoeking of vrijheidsbeneming mag worden verricht
- De wet van 27 april 2016 inzake aanvullende maatregelen ter bestrijding van terrorisme
- De wet van 31 oktober 2017 tot wijziging van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, de wet van 7 juni 1969 tot vaststelling van de tijd gedurende welke geen opsporing ten huize, huiszoeking of vrijheidsbeneming mag worden verricht, de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt en de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

VOORAFGAAND IN HERINERING: BEGRIIP WONING

Artikel 15 van de Grondwet stelt: *“De woning is onschendbaar; geen huiszoeking kan plaats hebben dan in de gevallen die de wet bepaalt en in de vorm die zij voorschrijft”.*

Het Hof van Cassatie beschouwt de woning als de plaats die, samen met alle bijgebouwen die erbij horen, door een persoon als reële woning of verblijfplaats wordt gebruikt, hetgeen hem het recht verleent op naleving van zijn intimiteit, zijn rust en zijn privéleven.

Art. 479 Sw. bepaalt dat als bewoond huis wordt beschouwd elk gebouw, appartement, verblijf, loods, elke zelfs verplaatsbare hut of elke andere gelegenheid die tot woning dient. **Art. 480 Sw.** bepaalt dat als aanhorigheden van een bewoond huis worden beschouwd de binnenplaatsen, neerhoven, tuinen en alle andere besloten erven, alsook de schuren, stallen en alle andere bouwwerken die zich daarin bevinden, onverschillig waarvoor zij gebruikt worden, zelfs wanneer zij een afzonderlijke ruimte vormen binnen de algemene omheining.

Artikel 148 van het Strafwetboek stelt de schending van de woning door een ambtenaar strafbaar en vermeldt het volgende: *“Ieder ambtenaar van de administratieve of de rechterlijke orde, ieder officier van justitie of van politie, ieder bevelhebber of agent van de openbare macht, die, in die hoedanigheid optredend, in de woning van een ingezetene tegen diens wil binnendringt buiten de gevallen die de wet bepaalt en zonder inachtneming van de vormen die zij voorschrijft, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van zesentwintig frank tot tweehonderd frank.”*

I. OPSORING TEN HUIZE OF HUISZOEKING

Algemene regel

Geen opsporing of huiszoeking mag in een voor het publiek niet toegankelijke plaats worden verricht vóór vijf uur 's morgens en na negen uur 's avonds (artikel 1, tweede lid van de wet van 7 juni 1969).

Uitzonderingen

Oorspronkelijke uitzonderingen op het verbod van betreding vóór vijf uur 's morgens en na negen uur 's avonds.

Het verbod op opsporing of huiszoeking vóór vijf uur 's morgens en na negen uur 's avonds vindt **geen toepassing**:

1° wanneer een **bijzondere wetsbepaling** de opsporing of de huiszoeking 's nachts toelaat (voorbeelden worden verder opgenomen)

2° wanneer een magistraat of een officier van gerechtelijke politie zich tot vaststelling op heterdaad van een misdaad of wanbedrijf ter plaatse begeeft;

I. OPSPORING TEN HUIZE OF HUISZOEKING

3° in geval van verzoek of toestemming van de persoon die het werkelijk genot heeft van de plaats of de persoon bedoeld in artikel 46, 2° van het Wetboek van Strafvordering.

Ter herinnering: art. 46 Sv. bepaalt dat de bevoegdheden aan de procureur des Konings toegekend voor de gevallen van ontdekking op heterdaad, ook bestaan in alle gevallen waarin een misdaad of een wanbedrijf, zelfs al is het niet op heterdaad ontdekt, gepleegd is binnen een huis, en de procureur des Konings verzocht wordt het misdrijf vast te stellen door:

1° het hoofd van dat huis;

2° het slachtoffer van het strafbaar feit, wanneer dat strafbaar feit genoemd wordt in de artikelen 398 tot 405 van het Strafwetboek en de vermoedelijke pleger van het strafbaar feit de echtgenoot van het slachtoffer is of de persoon met wie hij of zij samenleeft en een duurzame affectieve en seksuele relatie heeft.

4° in geval van oproep vanuit die plaats;

5° in geval van brand of overstroming;

I. OPSORING TEN HUIZE OF HUISZOEKING

Uitzondering met betrekking tot bijzonder ernstige misdrijven of gevaarsituaties

Aan de eerste vijf uitzonderingen werd door de wet van 27 april 2016 inzake aanvullende maatregelen ter bestrijding van terrorisme een 6° toegevoegd, namelijk:

6° wanneer de opsporing ten huize of huiszoeking betrekking heeft op een misdrijf bedoeld in:

–

boek II, titel I ter, van het Strafwetboek, of;

–

boek II, titel VI, Hoofdstuk I, van hetzelfde Wetboek¹, wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat er vuurwapens, explosieven, kernwapens, biologische of chemische wapens, of schadelijke of gevaarlijke stoffen waardoor bij ontsnapping mensenlevens in gevaar kunnen worden gebracht, kunnen worden aangetroffen.

¹Titel VI, Hoofdstuk I van Boek II Sw. betreft de vereniging met het oogmerk om een aanslag te plegen op personen of op eigendommen en de criminele organisatie (art. 322 – 326 Sw.).

II. VRIJHEIDSBENEMING – VOORLOPIGE HECHTENIS

Nieuwe wettelijke regels

De **betreding** van een voor het **publiek niet toegankelijke plaats** met een **titel van vrijheidsbeneming** is thans geregeld.

Een **huiszoekingsbevel is dus niet nodig** voor zover men zich **strikt beperkt** tot wat nodig is voor het **uitvoeren van de vrijheidsbeneming**.

De **wet** bepaalt ook expliciet in welke **bijzondere omstandigheden** de private plaats binnen de verboden uren – **dus na 9 uur 's avonds en vóór 5 uur 's morgens** – voor een **vrijheidsbeneming mag betreden** worden.

Voor de **woning** van een “**derde**” komen **bijzondere richtlijnen**.

Het begrip “**vrijheidsbeneming**” dat bij de wet van 31 oktober 2017 in de wet van 7 juni 1969 werd ingevoegd moet echter verduidelijkt worden want het **heeft geen betrekking op strafuitvoering**.

II. VRIJHEIDSBENEMING – VOORLOPIGE HECHTENIS

Algemene regel (huidig artikel 2 van de wet van 7 juni 1969)

Geen vrijheidsbeneming ten gevolge van:

- een bevel tot medebrenging,
- een bevel tot vrijheidsbeneming,
- een bevel tot vrijheidsbeneming bij verstek,
- of een bevel tot een onmiddellijke vrijheidsbeneming.

in de zin van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis →

mag in een voor het publiek niet toegankelijke plaats worden verricht vóór vijf uur 's morgens en na negen uur 's avonds.

Hetzelfde geldt voor een vrijheidsbeneming op het Belgische grondgebied op basis van de wet van 19 december 2003 betreffende het **Europees aanhoudingsbevel** of op basis van een **regel van internationaal verdrags- of gewoonterecht** waardoor België gebonden is.

II. VRIJHEIDSBENEMING – VOORLOPIGE HECHTENIS

Algemene regel (huidig artikel 2 van de wet van 7 juni 1969)

Wat de vrijheidsbeneming betreft in het raam van een uitleveringsprocedure of een Europees aanhoudingsbevel wordt geen onderscheid gemaakt of het gaat om een vervolgings- dan wel een executie-uitlevering of -overlevering. Het Europees aanhoudingsbevel is immers een autonome titel.

In criminele zaken kan door het onderzoeksgerecht (RK / KI) een beschikking tot gevangenneming worden verleend. De beschikking tot gevangenneming wordt niet expliciet vermeld in de opsomming. De memorie van toelichting stelt met betrekking tot de geïllustreerde titels van voorlopige hechtenis: “...*Omwille van de rechtszekerheid worden nu de verschillende aanhoudingen en vrijheidsbenemingen in het wetsartikel opgesomd. Het betreft de gerechtelijke aanhoudingen in de zin van de Wet Voorlopige hechtenis of....*” De gevangenneming als titel van voorlopige hechtenis valt ongetwijfeld onder de vlag van de generieke term “*bevel tot vrijheidsbeneming in de zin van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis*”.

II. VRIJHEIDSBENEMING – VOORLOPIGE HECHTENIS

Uitzonderingen op het verbod van betreding vóór vijf uur 's morgens en na negen uur 's avonds

Het verbod vindt geen toepassing:

1° wanneer een bijzondere wetsbepaling deze vrijheidsbeneming 's nachts toelaat;

Voorbeeld: zie verder

2° wanneer een magistraat of een officier van gerechtelijke politie zich bij of na de vaststelling op heterdaad van een misdaad of wanbedrijf ter plaatse bevindt;

3° in geval van verzoek of toestemming van de persoon die het werkelijk genot heeft van de plaats of de persoon bedoeld in artikel 46, 2°, van het Wetboek van Strafvordering: toelichting zie boven;

4° in geval van oproep vanuit die plaats (er wordt op gewezen dat de afwijkingsgronden voorzien onder artikel 1 licht verschillen van deze omschreven onder artikel 2 dat de omstandigheid van brand of overstrooming niet voorziet).

5° wanneer de vrijheidsbeneming betrekking heeft op een misdrijf bedoeld in:

– boek II, titel I ter, van het Strafwetboek, of;

– boek II, titel VI, hoofdstuk I, van hetzelfde Wetboek, wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat er vuurwapens, explosieven, kernwapens, biologische of chemische wapens, of schadelijke of gevaarlijke stoffen waardoor bij ontsnapping mensenlevens in gevaar kunnen worden gebracht, kunnen worden aangetroffen. (Titel VI, Hoofdstuk I van Boek II Sw. betreft de vereniging met het oogmerk om een aanslag te plegen op personen of op eigendommen en de criminele organisatie - art. 322 – 326 Sw.).

II. VRIJHEIDSBENEMING – VOORLOPIGE HECHTENIS

Buiten die uren (vóór vijf uur 's morgens en na negen uur 's avonds) mag de voor het publiek niet toegankelijke plaats dus betreden worden voor een vrijheidsbeneming uit te voeren op grond van bovenvermelde titels van voorlopige hechtenis.

Herinnering: de tenuitvoerlegging van een bevel (tot medebrenging/vrijheidsbeneming) mag niet met de tenuitvoerlegging van een huiszoekingsbevel verward mag worden. Het binnendringen van de woning dient gericht te zijn op het meenemen van de persoon in kwestie, en niet op het uitvoeren van een huiszoeking.

Bij de opsporing van een persoon mag er voor de tenuitvoerlegging van een bevel tot medebrenging (vrijheidsbeneming) bijgevolg geen sprake van zijn om plaatsen of zaken te doorzoeken die het kader van deze opsporing te buiten gaan (vb. lades openen, documenten doorzoeken). Indien een huiszoeking noodzakelijk lijkt om plaatsen of documenten te doorzoeken om aanwijzingen te vinden op grond waarvan betrokkene gelokaliseerd zou kunnen worden (GSM-nummers, bankdocumenten,...), dan moeten de regels m.b.t. het huiszoekingsbevel toegepast worden.

III. DE TENUITVOERLEGGING VAN DE VONNISSEN

HERHALING: de term vrijheidsbeneming van de wet van 7 juni 1969 dekt alleen titels van voorlopige hechtenis! Hoe zit het dan met strafuitvoering en moeten we het verbod van betreding vóór vijf uur 's morgens en na negen uur 's avonds naleven?

AFWEGING: onschendbaarheid van de woning (artikel 15 van de Grondwet) versus het principe van de tenuitvoerlegging van de vonnissen (artikel 40 van de Grondwet).

III. DE TENUITVOERLEGGING VAN DE VONNISSEN

Nuttige wetteksten

Artikel 40 van de Grondwet: *“De rechterlijke macht wordt uitgeoefend door de hoven en rechtbanken. De arresten en vonnissen worden in naam des Konings ten uitvoer gelegd”*
= uitzondering op het principe van de onschendbaarheid van de woning indien nodig is de woning te betreden voor uitvoering

- Formulier van tenuitvoerlegging van de arresten, vonnissen, beschikkingen, rechterlijke bevelen of akten die dadelijke tenuitvoerlegging medebrengen bepaald bij koninklijk besluit van 21 juli 2013:

“Het formulier van tenuitvoerlegging van de arresten en vonnissen der hoven en rechtbanken, van de beschikkingen, de rechterlijke bevelen en van alle akten die dadelijke tenuitvoerlegging medebrengen, zal, tijdens de duur van Onze regering, luiden als volgt:

Wij, Filip I, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, doen te weten:

Lasten en bevelen dat alle daartoe gevorderde gerechtsdeurwaarders dit arrest, dit vonnis, deze beschikking, dit bevel of deze akte ten uitvoer zullen leggen;

Dat Onze procureurs-generaal en Onze procureurs des Konings bij de rechtbanken van eerste aanleg daaraan de hand zullen houden en dat alle bevelhebbers en officieren van de openbare macht daartoe de sterke hand zullen bieden wanneer dit wettelijk van hen gevorderd wordt;

Ten blijke waarvan dit arrest, dit vonnis, deze beschikking, dit bevel of deze akte is ondertekend en gezegeld met het zegel van het hof, de rechtbank of de notaris.”

III. DE TENUITVOERLEGGING VAN DE VONNISSEN

- Hieruit volgt meer bepaald dat krachtens de door **de Grondwet geregelde federale uitvoerende macht, de openbare macht medewerking moet verlenen** aan de **tenuitvoerlegging van de vonnissen en arresten**.
- Wanneer een **vonnis uitvoerbaar** wordt op grond waarvan tot een vrijheidsberoving moet overgegaan worden, dan **staat het openbaar ministerie in voor de strafuitvoering** en kan de zaak nadien niet langer aan een rechter voorgelegd worden om de modaliteiten van de tenuitvoerlegging te organiseren of te definiëren. Een latere tussenkomst van de strafuitvoeringsrechtbank staat los van de tenuitvoerlegging van de straf en heeft enkel betrekking op de strafuitvoeringsmodaliteiten, nadat het openbaar ministerie de uitvoering ervan bevolen heeft.

De politieagent die de woning betreedt teneinde een veroordeelde te vatten **kan niet buigen op de wet van 7 juni 1969** zoals vervangen door de wet van 27 april 2016 en gewijzigd door de wet van 31 oktober 2017. **Toch zal hij de woning mogen betreden** mits hij drager is van een uitvoerbaar vonnis of arrest waarbij een vrijheidsbenemende straf werd opgelegd.

Artikel 8 van het decreet van 19-22 juli 1791 betreffende de organisatie van een gemeentelijke en correctionele politie van belang. Dit artikel luidt als volgt (officieuze vertaling):

“Geen enkele gemeentelijke ambtenaar, commissaris of officier van de gemeentelijke politie kan de huizen van de burgers betreden, tenzij voor het nazien van de registers der logieshouders, voor de uitvoering van de wetten op de directe belastingen of krachtens bevelschriften, dwangbevelen of vonnissen waarvan zij drager zijn, of ten slotte op het geroep van de burgers die vanuit een huis een beroep doen op de openbare macht.”

In een bepaalde rechtsleer en sommige parlementaire stukken wordt aanvaard dat de artikelen 8-10 van dit decreet thans nog van kracht zijn. Deze artikelen blijken tevens ook nog in de praktijk ingeroepen te worden. De oorspronkelijke wet van 7 juni 1969 is niet tot opheffing overgegaan van het hierboven aangehaalde artikel 8 van het decreet van 19-22 juli 1791.

III. DE TENUITVOERLEGGING VAN DE VONNISSEN

Volledigheidshalve kan nog verwezen worden naar de brief van de procureur-generaal te Brussel in naam van alle procureurs-generaal op 9 december 1964 aan de commandant van de Rijkswacht, enerzijds, en naar de omzendbrief R. nr. 21/65 van het parket-generaal te Gent van 22 maart 1965, anderzijds, waarin het principe wordt geponeerd dat de woning ophoudt onschendbaar te zijn wanneer rechterlijke uitspraken ten uitvoer gelegd moeten worden.

De situatie waarbij de politie een woning betreedt om een veroordeelde te vatten, is vergelijkbaar met deze van een gerechtsdeurwaarder die een woning betreedt om bijvoorbeeld goederen in beslag te nemen teneinde een burgerlijk vonnis ten uitvoer te leggen, of om een huis te doen afbreken t.g.v. van een vonnis waarbij een dergelijke afbraak bevolen werd (vb. omdat er geen bouwvergunning afgeleverd was).

- **WE MOGEN DUS BINNEN, MAAR QUID MET HET ONDERSCHIED TUSSEN OPSPORINGEN OVERDAG EN 'S NACHTS???**
- Het feit dat de in uiteindelijke wettekst de toepassing op **de strafuitvoering niet is opgenomen** bevestigt het feit dat de wetgever ervan uitgaat dat **de wet van 7 juni 1969 geen toepassing** vindt wanneer een **uitvoerbaar vonnis of arrest** houdende veroordeling tot een vrijheidsstraf dient **uitgevoerd** te worden
- **RICHTLIJN COLLEGE PROCUREURS-GENERAAL**

III. DE TENUITVOERLEGGING VAN DE VONNISSEN

WAAROM?

- Er heerste **lang rechtsonzekerheid** over de toepassing van het verbod op nachtelijke uitvoering, en zekerheidshalve werd telkens verwezen naar de wet van 7 juni 1969: zie bijvoorbeeld het **(foutieve) antwoord van de gemachtigde van de regering** op de vragen van de Raad van State in het raam van de voorbereiding van de voormelde wet van 27 april 2016 antwoordde: *“Het wetsontwerp beoogt ook bijvoorbeeld een bevel tot gevangenneming van de procureur des Konings wanneer iemand (definitief) veroordeeld is tot vrijheidsstraffen voor dezelfde misdrijven en op de vlucht is, dus in het kader van de strafuitvoering” QUOD NON!!*
- **Uit de recente wetwijzigingen blijkt juist de grote terughoudendheid van de wetgever om het verbod van nachtelijke betreding van de woning af te zwakken bij uitvoering van vrijheidsbenemende titels → volgt uit de vereiste enerzijds van een bijzondere zwaarwichtigheid van de feiten en anderzijds van het extreem potentieel gevaar waarvoor een uitzondering op het nachtelijk verbod kan overwogen worden.**
- Net zoals bij huiszoeking is rekening te houden met het **evenredigheidsbeginsel**. Het evenredigheidsbeginsel impliceert daarbij dat de **aantasting van de onschendbaarheid van de woning en de inmenging in het privéleven** die deze met zich brengt, **niet verder mogen gaan dan vereist**, en dat de overheid erover moet waken om de impact van deze maatregel op de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene zo beperkt mogelijk te houden,

III. DE TENUITVOERLEGGING VAN DE VONNISSEN

BINDENDE RICHTLIJNEN COLLEGE VAN PROCUREURS-GENERAAL

Richtlijn is gegrond op de door de wet van 27 april 2016 ingevoegde proportionaliteitsdrempels m.b.t. de opsporing ten huize, huiszoeking en vrijheidsbeneming maar is ruimer →

Het nachtelijk binnendringen is in elk geval toegelaten indien er sprake is van veroordelingen wegens misdrijven voorzien in:

- ✓ boek II, titel I ter, van het Strafwetboek, of;
- ✓ boek II, titel VI, Hoofdstuk I, van hetzelfde Wetboek, wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat er vuurwapens, explosieven, kernwapens, biologische of chemische wapens, of schadelijke of gevaarlijke stoffen waardoor bij ontsnapping mensenlevens in gevaar kunnen worden gebracht, kunnen worden aangetroffen (Titel VI, Hoofdstuk I van Boek II Sw. betreft de vereniging met het oogmerk om een aanslag te plegen op personen of op eigendommen en de criminele organisatie (art. 322 – 326 Sw.).

Het nachtelijk (tussen 21 uur 's avonds en 5 uur 's morgens) binnendringen in een woning ter fine van strafuitvoering is eveneens mogelijk ingeval er ernstige aanwijzingen zijn van mogelijk gewelddadig of gewapend verzet in hoofde van de voor strafuitvoering gezochte persoon of diens entourage, en er geen andere mogelijkheid voorhanden lijkt om de straf te kunnen uitvoeren.

Ingeval de nood bestaat om een woning te betreden tijdens de nacht zal steeds voorafgaand overlegd worden met de procureur des Konings.

Zie echter ook verder (V) arrestatie in een woning in het kader van andere uitzonderingen op artikel 15 van de grondwet.

III. DE TENUITVOERLEGGING VAN DE VONNISSEN

AANDUIDING WONING

*De eisen om deze handelingen uit te voeren 's nachts zijn dezelfde als overdag. Dat betekent dat zoals nu reeds in de praktijk de onderzoeksrechter of de procureur precies aanduidt welke woning/niet voor publiek toegankelijke plaats mag worden binnengegaan. Bijv. bij een **huiszoekingsmandaat van de onderzoeksrechter staat de plaats of de plaatsen duidelijk aangeduid** rekening houdend met de elementen van het dossier. **Hetzelfde geldt voor een bevel tot gevangenneming vanwege het parket.** Daar staat in dat de persoon mag opgepakt worden door de agenten van de openbare macht in zijn woon- of verblijfplaats, of indien het de woning/appartement is van een derde, de naam van die derde en het exacte adres. **Bij verkeerd adres nemen de verbalisanten in de praktijk steeds opnieuw direct contact (met de onderzoeksrechter) of procureur om het mandaat of bevel te verbeteren. De tijdsperiode – dag of nacht – maakt daarbij geen verschil.***

➤ **QUID MET DE BETREDING VAN DE WONING VAN EEN DERDE???**

IV. BETREDING VAN DE WONING VAN EEN DERDE: BINDENDE RICHTLIJN COLLEGE VAN PROCUREURS-GENERAAL

GELDT ZOWEL UITVOERING VAN EEN TITEL VAN VOORLOPIGE HECHTENIS ALS STRAFUITVOERING IN DE WONING VAN EEN DERDE

WAAROM NOODZAAK VAN EEN RICHTLIJN?

- De persoon die gedomicilieerd is in dezelfde woning als de opgespoorde persoon
  - De derde die een opgespoorde persoon onderdak biedt
- Woning van de derde wordt geschonden t.g.v. een feit dat hij zelf niet gepleegd heeft
- Rechtsleer anders benaderd

“Pandectes belges”: *“Les ordres d’arrestation, c’est-à dire les mandats, ordonnances de prise de corps, jugements ou arrêts de condamnation, ne donnent pas aux agents qui en sont porteurs le droit d’entrer dans toutes les maisons où ils soupçonnent que l’individu, objet de la perquisition, peut se trouver: ce droit n’existe qu’à l’égard du domicile même du prévenu ou du condamné. Cela résulte positivement des articles 36 et 37 du code d’instruction criminelle, de l’article 131 de la loi du 28 germinal an VI, et de l’article 21 de l’arrêté du 30 janvier 1815, qui permettent seulement de cerner la maison et de la garder à vue”.*² In deze hypothese werd **de toestemming om de woning te betreden verleend door de officier van gerechtelijke politie (de politiecommissaris) of de vrederechter.**³

² *Pandectes belges*, v. ‘Inviolabilité du domicile’, nr. 189. Zie ook A. Chauveau en H. Faustin, ‘Théorie du code pénal’, Brussel, ‘Société typographique belge’, 1837, deel 1, p. 202.

³ *Ibidem*, nr. 190.

IV. BETREDING VAN DE WONING VAN EEN DERDE: BINDENDE RICHTLIJN COLLEGE VAN PROCUREURS-GENERAAL

- Regel uitgegroeid op het terrein: de vrijheidsbenemende titels kunnen ten uitvoer gelegd worden zonder voorafgaande gerechtelijke controle in de woning van de betrokkene, maar kunnen daarentegen in de woning van een derde enkel uitgevoerd worden middels een specifieke machtiging.
- In de woning van de betrokkene (moet) een vermoeden aanwezig zijn dat deze persoon zich in deze woning bevindt > < terwijl bij de tenuitvoerlegging van de titel in de woning van een derde, bij gebrek aan een dergelijk vermoeden, de aanwijzingen nagegaan moeten worden op basis waarvan aangenomen mag worden dat de opgespoorde persoon zich in deze woning bevindt en dat het betreden van woning van de derde bijgevolg gerechtvaardigd is.
- Vergelijk met artikel 1503 van het Gerechtelijk Wetboek: er is geen bijzondere machtiging op grond waarvan de gerechtsdeurwaarder de woning van de schuldenaar kan betreden, maar het betreden van de woning van een derde is onderworpen aan de machtiging door de rechter
- Hof van Cassatie oordeelde: *“Krachtens artikel 9 Wet Europees Aanhoudingsbevel, is het Europees aanhoudingsbevel een aanhoudingstitel. Overeenkomstig artikel 2 Voorlopige Hechteniswet, staat het aan de procureur des Konings de politiediensten te bevelen om de gezochte persoon te vatten door, zo nodig, in zijn verblijfplaats binnen te dringen (NB: het Hof gebruikt de term “verblijfplaats” en niet “woonplaats”).*
- Artikel 2 van de wet van 7 juni 1969 maakt **geen onderscheid** tussen de betreding van de **woning van de betrokken persoon of deze van een derde**. De tekst van verwijst enkel algemeen naar **een voor het publiek niet toegankelijke plaats**.

IV. BETREDING VAN DE WONING VAN EEN DERDE: BINDENDE RICHTLIJN COLLEGE VAN PROCUREURS-GENERAAL

BINDENDE RICHTLIJN COLLEGE VAN PROCUREURS-GENERAAL

De magistraat die opdracht geeft tot uitvoering van een titel van vrijheidsbeneming in de woning van een derde – ongeacht of deze titel de voorlopige hechtenis dan wel de strafuitvoering tot voorwerp heeft – moet de plaats van uitvoering aanduiden op de titel of in zijn opdracht.

ENKELE BEMERKINGEN

Een **bevel tot medebrenging** maakt het betreden van de woning van een derde mogelijk indien dit de expliciete beslissing van deze onderzoeksrechter is die tot uiting komt in het feit dat het **exacte adres** van de woning van de derde waar het bevel tot medebrenging uitgevoerd kan worden, op dit bevel tot medebrenging **vermeld wordt**. Hetzelfde geldt voor een bevel tot aanhouding bij verstek. De plaats van uitvoering moet specifiek bepaald worden. Naargelang van het geval kan ofwel een huiszoekingsbevel voor de woning van de derde worden verleend (bijvoorbeeld ingeval van aanwijzingen van verberging van misdadigers), ofwel zal op een bevel uitdrukkelijk gepreciseerd worden dat het aanhoudingsbevel bij verstek in de woning van deze correct vernoemde derde ten uitvoer gelegd kan worden.

IV. BETREDING VAN DE WONING VAN EEN DERDE: BINDENDE RICHTLIJN COLLEGE VAN PROCUREURS-GENERAAL

Om de **woning van een derde te betreden** dient het **adres expliciet** op het bevel **vermeld** te worden of op een specifiek bevel of opdracht. Het bevel zal in principe door de onderzoeksrechter afgeleverd worden zolang hij gelast is met de zaak. In geval van ontvluchting na de regeling van de rechtspleging zal de procureur des Konings, op grond van de beschikking van de raadkamer waarbij de inverdenkinggestelde aangehouden verwezen werd, machtiging kunnen verlenen tot diens aanhouding in de woning van een aangewezen derde. De afzonderlijke beschikking van het onderzoeksgerecht waarbij krachtens art. 26, § 3 WvH de hechtenis gehandhaafd wordt bij verwijzing is niet expliciet vermeld in artikel 2 van de wet van 7 juni 1969 maar valt ongetwijfeld onder de generieke term “bevel tot vrijheidsbeneming in de zin van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis”.

Bij strafuitvoering zal het bestaande vattingsbevel aangevuld worden met de identiteit en woonplaats van de derde persoon of wordt een nieuw vattingsbevel afgeleverd, met uitdrukkelijke machtiging om de woning van deze derde persoon binnen te dringen. Voor deze machtiging zijn ernstige aanwijzingen noodzakelijk dat de veroordeelde de woning van een derde binnengevlucht is of er zich schuilhoudt.

V. ARRESTATIE IN EEN WONING IN HET KADER VAN ANDERE UITZONDERINGEN OP ARTIKEL 15 VAN DE GRONDWET

Ordediensten die omwille van een andere reden op een wettelijke manier een woning betreden hebben en “per toeval” een opgespoorde persoon aantreffen kunnen die ook meteen aanhouden. Dan is er geen voorafgaand bevel tot medebrenging vereist.

- Opsporingen ten huize op basis van een door de onderzoeksrechter afgeleverd **HUISZOEKINGSBEVEL** (artikelen 36-37 en 87-90 Sv. / artikelen 26 en 27 van de wet op het politieambt / uiteraard wet van 7 juni 1969 zie I)
- Opsporingen ten huize zowel 's nachts als overdag **door de procureur des Konings** en zijn hulpofficieren **ingeval van HETERDAAD op grond van de artikelen 32 en 36 Sv.**
  - *“In alle gevallen van ontdekking op heterdaad, wanneer het feit kan worden gestraft met een criminele straf, **begeeft de procureur des Konings zich onverwijld ter plaatse om er de processen-verbaal op te maken tot vaststelling van het voorwerp van het misdrijf**, van de staat waarin het zich bevindt, van de gesteldheid der plaats, en om de verklaringen af te nemen van de personen die aanwezig zijn geweest of die inlichtingen kunnen geven.*

V. ARRESTATIE IN EEN WONING IN HET KADER VAN ANDERE UITZONDERINGEN OP ARTIKEL 15 VAN DE GRONDWET

- *De procureur des Konings geeft aan de onderzoeksrechter bericht van zijn bezoek ter plaatse, zonder evenwel gehouden te zijn op hem te wachten om te handelen zoals in dit hoofdstuk is bepaald.” (Art. 32 Sv.)*
- *“Indien het een misdaad of wanbedrijf betreft waarvan het **bewijs waarschijnlijk kan worden verkregen uit de papieren of andere stukken en zaken in het bezit van de verdachte, begeeft zich de procureur des Konings terstond naar de woning van de verdachte om er de voorwerpen op te sporen, die hij geschikt acht om de waarheid aan de dag te brengen.**”(Art. 36 Sv.)*

BEGRIIP HETERDAAD: Een op heterdaad ontdekt misdrijf is een misdrijf dat wordt ontdekt terwijl het wordt gepleegd, of onmiddellijk daarna. Met betrapting op heterdaad wordt tevens het geval gelijkgesteld waarin de verdachte, kort na het misdrijf, door openbaar geroep wordt vervolgd en het geval waarin de verdachte, kort na het misdrijf, wordt aangetroffen in het bezit van wapens, werktuigen of papieren, die doen vermoeden dat hij de dader van het misdrijf is, of een medeplichtige.

V. ARRESTATIE IN EEN WONING IN HET KADER VAN ANDERE UITZONDERINGEN OP ARTIKEL 15 VAN DE GRONDWET

Wat het betreden van een woning ter arrestatie van de betrokkene betreft, mag men een huiszoeking niet met een aanhouding verwarren. **Voor een huiszoeking beperkt artikel 36 Sv** de bevoegdheden van de procureur des Konings en zijn hulpofficieren ingeval van **heterdaad tot de woning van de verdachte persoon of de plaats van de feiten, en dit zowel 's nachts als overdag**. Het is echter **niet mogelijk over te gaan tot een huiszoeking in de woning van een derde zonder een bevel van de onderzoeksrechter**.

De ratio legis van de wettelijke bepalingen m.b.t. **heterdaad stelt daarentegen dat de procureur des Konings en zijn hulpofficieren** in dergelijke omstandigheden over uitgebreide bevoegdheden beschikken die de **vervolgving van de dader mogelijk maken, ongeacht de plaats waar deze zich bevindt**, en dus met **inbegrip van de woning van een derde**. Ingeval van heterdaad kan van de politieagenten niet verwacht worden dat zij voorafgaand de woning van de achtervolgde persoon controleren, van wie zij overigens ook niet noodzakelijk de identiteit kennen.

NB BUITEN HETERDAAD

Een voorafgaande **beslissing tot arrestatie** (dus buiten heterdaad) kan de politie **niet tegen de wil van de bewoners** uitvoeren in de woning (vb. als de **achtervolgde persoon zijn toevlucht zoekt (buiten heterdaad)** in een woning waar hij door de bewoner binnengelaten wordt), maar wel op de openbare weg, in een auto op de openbare weg of in publiek toegankelijke plaatsen.

Om de woning te betreden tegen de wil van het hoofd van het huis is een huiszoekingsbevel van de onderzoeksrechter vereist.

V. ARRESTATIE IN EEN WONING IN HET KADER VAN ANDERE UITZONDERINGEN OP ARTIKEL 15 VAN DE GRONDWET

- **De toestemming of het verzoek door de bewoner of het slachtoffer**

Een dergelijke huiszoeking of opsporing kan zowel overdag als 's nachts, maar het verzoek of de toestemming uitgaande **van de persoon die het werkelijk genot heeft van de plaats, of van de persoon bedoeld in artikel 46, 2° van het Wetboek van Strafvordering** moet schriftelijk en voorafgaand aan de opsporing of huiszoeking (artikel 3 van de wet van 7 juni 1969).

Wat het verzoek door de bewoner of het slachtoffer betreft, stelt artikel 46 van het Wetboek van Strafvordering:

“De bevoegdheden, hierboven aan de procureur des Konings toegekend voor de gevallen van ontdekking op heterdaad, bestaan ook in alle gevallen waarin een misdaad of een wanbedrijf, zelfs al is het niet op heterdaad ontdekt, gepleegd is binnen een huis, en de procureur des Konings verzocht wordt het misdrijf vast te stellen door:

1° het hoofd van dat huis,

2° het slachtoffer van het strafbaar feit, wanneer dat strafbaar feit genoemd wordt in de artikelen 398 tot 405 van het Strafwetboek (slagen en verwondingen en vergiftiging) en de vermoedelijke pleger van het strafbaar feit de echtgenoot van het slachtoffer is of de persoon met wie hij of zij samenleeft en een duurzame affectieve en seksuele relatie heeft.”

V. ARRESTATIE IN EEN WONING IN HET KADER VAN ANDERE UITZONDERINGEN OP ARTIKEL 15 VAN DE GRONDWET

- Deze situaties kunnen vergeleken worden met noodsituaties bekeken worden >< flagrante en veel ernstigere gevaar of nadeel dat het gevolg zou zijn van het feit dat de woning niet betreden werd // eventueel in samenhang met artikel 422bis van het Strafwetboek te beoordelen → het niet-bijstaan van personen in nood is strafbaar.

De bewoner die de toestemming verleent tot huiszoeking kan deze evenwel beperken tot een bepaald deel van het huis.

V. ARRESTATIE IN EEN WONING IN HET KADER VAN ANDERE UITZONDERINGEN OP ARTIKEL 15 VAN DE GRONDWET

• **Betreden van de woning in geval van een oproep, een brand of overstroming**

Elke politieambtenaar mag zowel 's nachts als overdag een woning betreden in geval van brand, overstroming en hulpgeroep. Dit soort opsporing of huiszoeking zal meestal een bestuurlijk karakter vertonen, maar dit is niet noodzakelijk het geval. (Artikel 1, tweede lid, 4° en 5° van de wet 7 juni 1969).

De termen 'brand' en 'overstroming' worden bij wijze van voorbeeld vermeld en **alle gevallen van ramp, onheil of zware ongevallen** worden hieronder begrepen.

NB: artikel 2, tweede lid, 4° van wet 7 juni 1969 dat betrekking heeft op vrijheidsbeneming vermeldt het geval van brand of overstroming niet → **GEEN PROBLEEM** →

Artikel 27 van de wet op het politieambt echter een uitgebreidere bepaling → zie verder

V. ARRESTATIE IN EEN WONING IN HET KADER VAN ANDERE UITZONDERINGEN OP ARTIKEL 15 VAN DE GRONDWET

- **Bijzondere wetten bevatten soms controlebepalingen die aan bepaalde (politie)ambtenaren de mogelijkheid bieden om gebouwen te betreden die onder de bescherming vallen van artikel 15 van de Grondwet.**
  - **Hotelinrichtingen: artikel 26 van de wet op het politieambt:** *“De politieambtenaren kunnen steeds de voor het publiek toegankelijke plaatsen alsook de verlaten onroerende goederen betreden teneinde toe te zien op de handhaving van de openbare orde en de naleving van de politiewetten en -verordeningen. Zij kunnen steeds diezelfde plaatsen betreden teneinde opdrachten van gerechtelijke politie uit te voeren. **Met inachtneming van de onschendbaarheid van de woning kunnen zij hotelinrichtingen en andere logiesverstrekkende inrichtingen bezoeken.** Zij kunnen zich door de eigenaars, exploitanten of aangestelden van die inrichtingen de inschrijvingsdocumenten van de reizigers doen overleggen.”*
  - **Artikel 6bis van de drugswet van 24 februari 1921:** *“De officieren van gerechtelijke politie en de ambtenaren of beambten, daartoe door de Koning aangewezen, mogen de apotheken, winkels en alle andere plaatsen bestemd voor de verkoop of de aflevering van de in deze wet genoemde stoffen, bezoeken, gedurende de uren dat zij voor het publiek toegankelijk zijn. Gedurende dezelfde uren mogen zij ook de depots bezoeken die bij de in het vorige lid bedoelde plaatsen aansluiten, zelfs wanneer die depots voor het publiek niet toegankelijk zijn. Zij mogen te allen tijde de lokalen bezoeken welke dienen voor het vervaardigen, bereiden, bewaren of opslaan van die stoffen. Hetzelfde geldt voor de lokalen waarin de in artikel 2bis, § 1, bedoelde stoffen in aanwezigheid van minderjarigen worden gebruikt”.*

V. ARRESTATIE IN EEN WONING IN HET KADER VAN ANDERE UITZONDERINGEN OP ARTIKEL 15 VAN DE GRONDWET

- **Artikel 27 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt:** Onverminderd de bepalingen betreffende de noodplanning, kunnen de politieambtenaren, bij het uitoefenen van hun opdrachten van bestuurlijke politie, **bij ernstig en nakend gevaar voor rampen, onheil of schadegevallen of wanneer het leven of de lichamelijke integriteit van personen ernstig wordt bedreigd, zowel 's nachts als overdag** gebouwen, bijgebouwen en vervoermiddelen doorzoeken in elk van de volgende gevallen:
- ✓ 1° **op verzoek van de persoon** die het werkelijk genot heeft van een niet voor het publiek toegankelijke plaats of mits de toestemming van die persoon;
  - ✓ 2° wanneer het hun op die plaats **gemelde gevaar een uitermate ernstig** en ophanden zijnde karakter vertoont dat het **leven of de lichamelijke integriteit van personen** bedreigt en op **geen andere wijze** kan worden afgewend;
  - ✓ 3° bij het vervullen van de opdrachten van **bestuurlijke politie**, kunnen de politieambtenaren in geval van **ernstig en nakend gevaar**, eveneens onbebouwde zones doorzoeken. Het in dit artikel bedoelde doorzoeken mag slechts geschieden **om personen op te sporen die in gevaar** verkeren of om de **oorzaak van het gevaar op te sporen** en, in voorkomend geval, te verhelpen.

V. ARRESTATIE IN EEN WONING IN HET KADER VAN ANDERE UITZONDERINGEN OP ARTIKEL 15 VAN DE GRONDWET

- **Zo kunnen de politiediensten de sociaal inspecteurs bijstaan in het kader van een visitatie (zowel overdag als 's nachts – artikel 24 van het Sociaal Strafwetboek).**

- **Quid VISITATIE?**

Artikel 24 van het Sociaal Strafwetboek, dat bepaalt :
"Toegang tot de bewoonde ruimten

§ 1. De sociaal inspecteurs hebben enkel toegang tot de bewoonde ruimten in de volgende gevallen :

- wanneer de sociaal inspecteurs zich tot vaststelling op heterdaad van een inbreuk ter plaatse begeven;
- op verzoek of met toestemming van de persoon die het werkelijk genot heeft van de bewoonde ruimte; het verzoek of de toestemming moet schriftelijk en voorafgaand aan de visitatie worden gegeven;
- in geval van oproep vanuit die plaats;
- in geval van brand of overstroming;

- wanneer de sociaal inspecteurs in het bezit zijn van een machtiging tot visitatie uitgereikt door de onderzoeksrechter.

§ 2. Voor het bekomen van een machtiging tot visitatie richten de sociaal inspecteurs een met redenen omkleed verzoek aan de onderzoeksrechter. Dit verzoek bevat minstens de volgende gegevens :

- de identificatie van de bewoonde ruimten die het voorwerp zijn van de visitatie;
- de wetgeving die het voorwerp is van het toezicht en waarvoor de sociaal inspecteurs van oordeel zijn een machtiging tot visitatie nodig te hebben;
- wanneer dit het geval is, de eventuele inbreuken die het voorwerp zijn van het toezicht;
- alle bescheiden en inlichtingen waaruit blijkt dat het gebruik van dit middel nodig is.

Een machtiging tot visitatie kan door de sociaal inspecteurs worden bekomen voor de toegang tot de bewoonde ruimten na 21 uur en voor 5 uur mits het verzoek aan de onderzoeksrechter bijzonder wordt gemotiveerd.

§ 3. De onderzoeksrechter beslist binnen een termijn van maximum 48 uur na de ontvangst van het verzoek.

De beslissing van de onderzoeksrechter is met redenen omkleed.

De beslissing van de onderzoeksrechter ten gevolge van een verzoek tot visitatie voor de toegang tot de bewoonde ruimten na 21 uur en voor 5 uur is echter bijzonder gemotiveerd.

Tegen deze beslissing is geen beroep mogelijk.

Met uitzondering van de stukken waaruit de identiteit van de indiener van een eventuele klacht of aangifte kan worden afgeleid en onverminderd de toepassing van artikel 59 dient het geheel van de motiveringsstukken tot het bekomen van de machtiging tot visitatie, zoals bedoeld in § 2, eerste lid, aan het strafdossier of aan het dossier in het kader waarvan een administratieve geldboete kan worden opgelegd, te worden toegevoegd.

§ 4. In geval van visitatie van bewoonde ruimten beschikken de sociaal inspecteurs over alle bevoegdheden bedoeld in Boek 1, Titel 2, Hoofdstuk 2, afdelingen 1, 2 en 3, met uitzondering van de opsporing van informatiedragers bedoeld in artikel 28 en van de bevoegdheden bedoeld in de artikelen 30, 31, 32, 33 en 34, tweede lid ».

V. ARRESTATIE IN EEN WONING IN HET KADER VAN ANDERE UITZONDERINGEN OP ARTIKEL 15 VAN DE GRONDWET

Arrest 102 van 27 juni 2019 van het Grondwettelijk Hof: uittreksel

B.7.1.” In tegenstelling tot de officieren van gerechtelijke politie die een huiszoeking in het kader van een gerechtelijk onderzoek uitvoeren, worden de sociaal inspecteurs door het Sociaal Strafwetboek niet ertoe gemachtigd geweld of dwang te gebruiken om de plaatsen binnen te gaan die zij willen visiteren indien de eigenaar of de bewoner afwezig is of hun de toegang ertoe weigert. Zij mogen niet fouilleren of geen gesloten kasten openen. Bovendien hebben zij, wanneer zij een bewoonde ruimte visiteren, beperktere bevoegdheden dan wanneer zij zich toegang verschaffen tot arbeidsplaatsen die geen bewoonde ruimten zijn. In dat geval sluit artikel 24, § 4, van het Sociaal Strafwetboek immers de uitoefening van de in de artikelen 28, 30 tot 33 en 34, tweede lid, van hetzelfde Wetboek bedoelde bevoegdheden uit, zodat zij zich de informatiedragers - fysieke of op gegevens- of elektronische drager - die zich op die plaatsen bevinden niet mogen doen overleggen, noch een kopie ervan mogen nemen.

Het feit dat de sociaal inspecteurs een huisvisitatie uitvoeren omdat zij vermoeden dat er een inbreuk op het Sociaal Strafwetboek wordt gepleegd, kent hun niet meer bevoegdheden toe dan die waarover zij beschikken in het kader van hun algemene opdracht van toezicht op de naleving van de sociale wetten. Indien de omstandigheden zulks vereisen, komt het hun toe de feiten aan te geven bij de procureur des Konings die de maatregelen zal nemen die noodzakelijk zijn om de strafvordering in werking te stellen en die, indien daar reden toe is, de zaak bij de onderzoeksrechter aanhangig zal maken teneinde een gerechtelijke huiszoeking te laten uitvoeren”.

V. ARRESTATIE IN EEN WONING IN HET KADER VAN ANDERE UITZONDERINGEN OP ARTIKEL 15 VAN DE GRONDWET

Arrestatie in het raam van een verzoek tot uitlevering

De **procureur des Konings** kan voor de toepassing van deze wetsbepaling een **vattingsbevel** afleveren op grond waarvan ofwel de woning van de betrokkene betreden kan worden, ofwel deze van een derde indien de procureur des Konings dit uitdrukkelijk toestaat na controle van de aanwijzingen dat de opgespoorde persoon zich in deze woning zou kunnen bevinden.

Artikel 5 van de wet van 15 maart 1874 maakt overigens de voorlopige aanhouding van de opgespoorde persoon mogelijk ingeval van grote dringendheid, wanneer de documenten uit artikel 3 nog niet aan betrokkene bezorgd konden worden en de verzoekende Staat hiertoe een officieel bericht toegestuurd heeft. In een dergelijk geval en bij gebrek aan een document dat de opsluiting kan verantwoorden, levert de onderzoeksrechter een voorlopig bevel tot aanhouding af met het oog op uitlevering.

Aangezien de onderzoeksrechter bevoegd is om de voorlopige aanhouding van de opgespoorde persoon te bevelen en om hierbij overeenkomstig artikel 87 tot 90 van het Wetboek van Strafvordering te handelen (met inbegrip van het bevelen van de opsporing ten huize in de woning van betrokkene of andere plaatsen), kan hij bijgevolg ook de aanhouding van de opgespoorde persoon in een woning bevelen.

V. ARRESTATIE IN EEN WONING IN HET KADER VAN ANDERE UITZONDERINGEN OP ARTIKEL 15 VAN DE GRONDWET

Arrestatie in het raam van een verzoek tot uitlevering

Artikel 2 van de wet van 7 juni 1969 vermeldt bij de opsomming van de titels van vrijheidsbeneming expliciet een vrijheidsbeneming op het Belgische grondgebied op basis van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel of op basis van een regel van internationaal verdrags- of gewoonterecht waardoor België gebonden is. De memorie van toelichting preciseert in dit verband: “*Het betreft de gerechtelijke aanhoudingen in de zin van de Wet Voorlopige hechtenis of deze op basis van een Europees aanhoudingsbevel – of een daarmee gelijkgestelde signalering – in de zin van de Wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de Schengen Uitvoeringsovereenkomst van 19 juni 1990 of voor de aanhouding op basis van een buitenlands verzoek tot voorlopige aanhouding ter fine van uitlevering – of een daarmee gelijkgesteld Interpol Red Notice signalering-, hetzij op basis van het uitleveringsverzoek alsmede ter uitvoering van de toegestane uitlevering*”.

Vooraleer de zaak aan de onderzoeksrechter voorgelegd wordt, worden de bevoegdheden van de procureur des Konings in principe beperkt tot de bepalingen van de artikelen 1 en 2 van de wet van 20 juli 1990 op de voorlopige hechtenis die betrekking hebben op de arrestatie.